

[Hanne Severinsen]

Det kan også diskuteres, hvor meget jord staten er nødt til at erhverve, for med de nye intensiveringsordninger, som forhåbentlig snart kommer i hus, vil mange landmænd være interesserede i at omlægge driften på deres jord. Og det vil derfor være muligt at få genskabt biotoper til gavn for både fugle og fisk uden voldsomme udgifter for staten.

Fremskridtspartiet nævner i sine bemærkninger, at man er bange for, at der kommer nye okkerproblemer, hvis man begynder at grave i jorden. Den bekymring deler jeg, og derfor håber jeg naturligvis, at den rådgivende komité finder metoder, hvor man arbejder med naturen i stedet for at begynde at pynte på den på kunstig vis.

Når forslaget har vakt så meget røre i lokalsamfundet, skyldes det nok, at man nogle gange har haft svært ved at genkende visse beskrivelser af egnen som miljøtruet område. Der findes ingen områder i Danmark, der har så meget natur pr. indbygger som netop området omkring Skjern Å-dalen, og hvis man vil se slyngninger på Skjern Å, er der masser af muligheder i dens forløb før Borris.

Der er ingen tvivl om, at det vil være en god idé at inddrage nogle af de gamle slyngninger, som blev afsnøret, da man i sin tid gennemførte afvandingsprojektet, men ingen ønsker sig vel tilbage til dengang, hvor store områder var så sumpede, at ingen kunne komme frem.

Miljøministeriet har med det kompromis, som første fase lagde op til, netop taget højde for denne lokale diskussion, og det er da også karakteristisk, at siden ministeren sendte sin redegørelse ud i maj 1989, er diskussionen stort set forstummet. Alle synes, at det er fornuftigt at komme i gang. Det er der enighed om. Derfor synes jeg også, at Fremskridtspartiet burde have trukket sit beslutningsforslag, der mest bygger på fejlfortolkninger af aktstykket til Finansudvalget, tilbage.

Vi vil følge udvalgsarbejdet, der forhåbentlig kan overstås hurtigt, så vi kan komme i gang.

Bodil Melgaard Haakonsen (CD):

Vi har lavet en fejltagelse én gang – det tror jeg nok vi alle sammen er enige om – da man lavede Skjern Å om fra det snoede til det lige løb. Og det må altså ikke ske igen. Det har alt for mange miljømæssige omkostninger, og det koster også for mange penge.

I 1987, da man besluttede at genoprette den selvrensende effekt i Skjern Å, stemte Centrum-Demokraterne for. Men fra 1987 og indtil i dag synes vi der er kommet mange nye oplysninger frem, så vi vil ikke stemme for Fremskridtspartiets beslutningsforslag om et stop for Skjern Å-projektet, men vi vil meget gerne have en hel masse spørgsmål belyst under udvalgsarbejdet.

Vi mener, at det fremgår af de oplysninger, der er kommet frem, at den selvrensende effekt slet ikke er så stor, som man først antog. Det er meget vigtigt, at vi får det helt klart belyst, om den ikke er mere end de 3-4 pct., som man mener i dag, eller om den er højere, som man mente for 2 år siden.

Der er noget, der tyder på, at naturen nu er ved at falde til ro, og det er først nu efter 25 år, at naturen selv er ved at finde sit leje igen. Den okkerudsivning, som var så stor i starten, er blevet meget mindre. Der er kommet mange flere fisk i Ringkøbing Fjord, og derfor mener vi i CD ligesom mange af de lokale beboere, at man skal mane lidt til besindighed. Vi skal i gang med Skjern Å, men vi skal skynde os langsomt. Der er mange lokale beboere, der er rigtig bange for, at hvis man igen går i gang med entreprenørmaskiner, kommer denne store okkerudsivning igen. Og hvad sker der så med livet i Ringkøbing Fjord?

Som før nævnt ser det ud til, at naturen ganske langsomt er ved at genoprette sig selv. Det ser ud til, at områderne op til åen er ved at synke igen, og det kunne måske tyde på, at naturen også vil bestemme lidt selv, at de berømte vådområder, som man også efterlyser, måske er ved at opstå ganske langsomt. Og de er meget vigtige, specielt for dyrelivet.

Vi kunne tænke os, at man måske gik i gang med et delprojekt, f.eks. at man inddrog nogle gamle snoninger ved laksetrappen ved Borris og lod det ligge et stykke tid for at se, hvordan effekten er.

Naturligvis skal man også høre lidt efter fiskerne. Man skal lave nogle stryg og nogle gydepladser til fiskene i åen, det er klart. Der er nogle steder, hvor der er store niveauforskelle i åen, og det er kun laksen, der kan hoppe over dem. Der skal man naturligvis lave det således, at alle fisk kan komme overalt i åen.

I CD er vi også lidt imod, at man farer ud og opkøber en hel masse jord, hvis det så viser sig senere, at det måske slet ikke var nødvendigt.